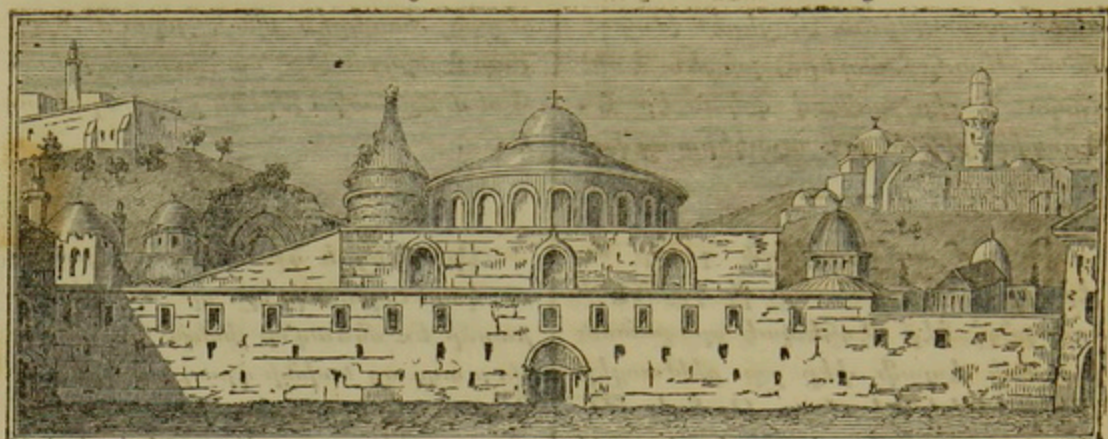

ՏԱՍՆԵՐՈՐԻ ՏԱՐԻ
ԹԻԻ 2.

Ա Մ Ս Ա Գ Ի Ր

ՎԵՏՐՎԱՐ 28
1875.

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԳԻՏԱԿԱՆ

ՏՕՆ ՆԱՀԱՏԱԿՈՒԹԵԱՆ

ՍՐԲՈՑ ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ

ԵՒ

ՀԱՆԴԻՍ ԺԱՌԱՆԳԱԻՌԱՑ ՎԱՐՃԱՐԱՆԻ

ՍՐԲՈՑ ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ ՆաՀատա-
կութեան Տօնն եկեղեցական փառա-
ւորութեամբ կատարուելէն զի՛նի՛ կա-
տարուեցաւ ապա գործցական հան-
դէս Ժառանգաւորաց Վարժարանի
Սրբոյ Աթոռոյս։ Սոյն հանդիպին ներ-
կայ էին Ս. Ուստիա Միաբաններէն և
Ուսումնարաններէն զատ նաեւ քաղա-
քացի Աղբայրք եւ Վսեմ Բզէ՛շին
Արե Պէյ։ Աշակերտաց հայերէն, տաճ-
կերէն եւ գաղղիարէն ծառափառու-
թիւններէն զի՛նի՛ Վսեմ Բզէ՛շին իւր

գահունակութիւնն յայտնելով՝ համա-
ռօտ առնեալ ծառա-թեամբ յորդորկալ
դոց ուսումնասիրութեան, և ապա Ս.
Պատրիարքն Յամանեան Բարեխնամ՝
Տէրութեան իւր հրատակաց շնորհած
կրթութեան և յառաջադիմութեան
արտօնութիւններն բացատրելով, օրհնեց
Աղբը, Տէրութիւնն, ուսուցիչներն
ու ուսանողներն և այսպէս փայլու-
թեամբ կերպաւ հանդէսն։

Արժան կը համարիմք հրատարա-
կել Սիօնի միջոցութե՛կ Վսեմ Բզէ՛շի

տոնենախօսութիւնն (հայերէն թարգմանութեամբ հանդերձ) զոր յետ հանդիսին ՚ի գիր առնելով զընթաց էր Ս. Պատրիարքին և թէ՛ աշակերտաց խօ-

Ուրում ու մեարիֆին գատր ու շերէֆինէ՛ տերէճէ ալի վէ գըլմէթլի օլտըղնը՝ հէր մէղհէպտէ պուլունան իւլէմաի էսլաֆ փէք չօք քիթասլէր թէէլիֆի իլէ պէյան ու թաֆսիլ իթմիշ օլտսգլարընտան, պուշը խապթ իլլին զիյատէ սէօղ սէօլէմէյէ հաճէթ կէօրիլէմէզ։ Ասարը սապըգա վէ զէմանըմըղտա կէօրտիլկիլմիզ ահ վալը վաղըհա տէլայէթլյէ սապիթ օլուր, քի ինսանլէրի տիւնեա վէ աիւրէթտէ թարիֆի ֆէվղ ու սաաւէ թէ իյսալ իտէն անձագ էնվարը ուլում վէ քէմալ իմիշ, իշտէ սլունլարը թահաիլտէ լաղըմ օլան էսպապըն էն պաշուլարը տէ՛ միւսաատէի զէման վէ էմքեան օլուպ՝ զէման իսէ համո օլտուն վէլիլի նիյմէթ պիմինէթիմիզ Փատիշահըմըզ էֆէնտիմիլին զէմանը առալէթնիշանը միւլլէքեանէլէրի տիր, քի զիյրի ճէնահը սալթանաթը սէնիլէլէրինտէ պուլունան քեսաֆֆէի միլէլ վէ ագվամ հիշ պիրի պիրինտէն ֆարգը ոլմայարագ իգմալը ֆէղայիլի ինսանիլէ եօլունտա պուլնձա միւսաէտաթ վէ ինայաթը ճէլիլէի շահանէլէրինէ մաղհար վէ միւսթաղըագ օլմագտա տըր, էմքեան աէտիլիմիզ տալի հէր միլլէթին միւսաիտ օլտուղու հալի, եանի բուէսապի միլլէթին էֆրատ հագգընտա սարֆը մէսայի վէ հիմէմաթը օլուպ, իշտէ Բէտէրինիզ մագամընտա պուլունան Բաթրիգ էֆէնտի հաղթէթլէրի տալիս պու եօլտա պիղգաթ վէ բուէսաա ճանիպինտէն պիլ վասըթա սարֆը մէսայիլի միւթէվալիյէ իթմէքտէ օլտուղնը

սեյաճ ճառերէն մին, յորում Սրբոյ Վարդանանց նահատակութեան Վսեմ նշանակութիւնն բացատրուած է։

Ուսմանց և գիտութեանց յարգն ու կարեւորութիւնը որ աստիճանի բարձր եւ մեծագնի լինելն՝ իւրաքանչիւր ազգաց նախնի գրադէտներն անհամար գրքերով ընդարձակօրէն բացատրած են, ուստի այս կէտը երկարօրէն բացատրելու հարկ չը կայ։ Անցեալ եւ ներկայ ժամանակիս շարժումներն եւ ժողովրդային վիճակն յայտնի ցոյց կուտայ, որ մարդոց թէ՛ այս աշխարհիս և թէ՛ հոնդերձեալին մէջ փրկութեան եւ երջանկութեան հասնելու միակ միջոցն գիտութեան լոյսն եւ կատարելութիւնն է, որոնք ձեռք բերելու համար կարեւոր միջոցներուն գլխաւորներն են Ժամանակին ազգո-թիւնը և Յեռնահառ-թիւնը։ Ժամանակին ազատութեան նկատմամբ, Փառք Արարչին, որ այնպիսի Բարեխնամ Կայսեր օրով կ'ապրինք, որոյ թագաւորութիւնն արգարատիրութիւն է։ Եւ նորա Բարձր հովանոյն ներքեւ գտնուած ամեն ազգ և ազլինք կը վայելն անխտիր անչափ ազատութիւն եւ առանձնաշնորհութիւն, որ մարդկային կատարելութեան շարժառիթներն են։ Իսկ ձեռնհասութիւնը իւրաքանչիւր ազգաց նպաստաւոր վիճակէն եւ նոյա մեծամեծաց ջանքէն ու աշխատութենէն կախումն ունի, և ահա ներկայ քննութեան հանդէսն մեծ ապացոյց է այն յարատեւ ձգանց և խնամոյց, զորս Ս. Պատրիարքն, Ձեր Բարեխնամ Հայրն ուղղակի, և Աղգին մեծամեծներն անուղղակի՝ զոհած են և կը զոհեն, որոյ արդիւնքը որ է Ձեր յառաջագիմութիւնն այսօր սոյն հան-

պուլ կիւնքի իմթիհանքնըղտու տիտէի մէմնունիյէթլէ կէօրտիւկիմիզ անվալը թէրագգըյաթընըղէ սապիթ օլմուշ տըր : Արթըգ պուլնտան սօնրա տախի սիդէ լաղըմ օլան սայու զայրէթտէ դուսուր իթմէյերէք իգմալը թահսիլ իլէ՝ Տէօլլէթ վէ Միլլէթ նազարընտա մէմուռն վէ մէրդուլ օլմագ ֆէղայիլնի իքթիսապ իթմէլիսինիզ :

գիսիս մէջ դոհունսիւթիւան աջօր տեսայ :

Ուրեմն, ո՛ւ աշտկերաք, դուք եւս կը պարտաւորիք այսուհետեւ յարաւ տեւ աշխատասիրութեամբ ձեռք բերել ձեր կոշման վերաբերեալ ուսմանքները և կատարելութիւնը, որոնցմով կարողանայք օգտակար հանդիսանալ Տէրութեան և Ազգին :

ԱՌԱՔԵԼԱՇՆՈՐՀ ՍՐԲԱԶԱՆ ՀԱՅՐ ԵՒ ՄԵԾԱՐՈՅ ՀԱՆԴԻՍԱԿԱՆՔ

Ազգի մը կամ ժողովրդեան մը անցեալ ժամանակի պատմական կեանքը փրկաւէտ և օգտակար հայելի մ'է, որ ներկայ սերունդը մի առ մի կը տեսնէ ինչպէս իւր շքեղ փառաց պանծալի գեղանկարն, նոյնպէս իւր նսեմ աւուրց տխուր յիշատակութիւնը . ինչպէս Հայրենեաց պաշտպան և նորա պայծառութեան ջանախնդիր անմահ սատարներն, նոյնպէս նորա փառքը նսեմայնող ազգադրութիւն մատնիչները : Այս նկատմամբ երբ մարդկային ազգի տարեգրութիւնը թղթատենք մեր աեսութենէն պիտի անցնին խումբ մի հրէշական ուրուականներու սևագլմ ստուերներ, որք սոսկումն և համանգամայն զայրոյթ կը պատճառեն մեզ, եւ հատրնտիր քաջաց ահախտիլ լուսերեւոյթներ, որք մեր միտքն ու հոգին անսլաղում հիացմամբ կը լցուցանեն : Ահա գոռոզ և ամբարտաւան Քսերքսէս մի, որ մեծութեան և փառաց բարձր կատարէն մահ, գերութիւն և աւերած կը սպառնայ բովանդակ Յունաստանի, յանցս Թերմոփիլէայ քաջն Լեւանիդասէ կրած կոտորածէն յետոյ մի ըղիկն միւսոյ Ելադայի դաշտերու մէջ

ի հող կը ծածկէ իւր անթիւ տիեզերաստան բանակներն, և ինքն կոր ՚ի գլուխ, քամակաբեկ, մաղապուր կը զերծանի իրեն սպառնացող դժնդակ մահէն : Ահա գիւլաղնատիպ Գուլէէմս մը, որ իւր լայնալիճ աղեղամբ անգութ Վրիպերի սրտին երակը խռզելով՝ կը խորտակէ բռնութեան այն ամենածանր լուծը, որոյ տակ կը հեծէր տառապագին թշուառն Հելուէտիս : Բայց ինչմէ օտար ազգաց պատմական կեանքի մէջ թարթափիք, միթէ քաջորդւոյ անուամբ պարծենալու, մեր ներկայ կենաց զեղծումները բառնալու և մեզ յուսալիր ու փայլուն ապագայ մը պատրաստելու համար չունիմք մեզ օրինակ քանի քանի Ալօնի և Հայրենեաց նուիրական սեղանի վերայ ՚ի զոհ ձենձերուող քաջ նահապետակներ և դիւյազուններ : Թողունք ներկայն, թռչիմք, սլանանք յետախաղաց ընթացիւք ասկից չորեքտասան դար յառաջ, պատկերացնենք մեր երեւակայութեան առջեւ Հայաստանի հինգերորդ դարու ժողովրդական կենաց չքնաղ պատկերն : Ի՞նչ պիտի տեսնեմք անդ, միթէ աշխարհակալ հօր պետութիւն մի, որ ՚ի յագուրդ իւր